

דרושה התנצלות

בישינסקי, מנהל קרן ארתור רובינשטיין בישראל, איזונברג רתח מועם, ואמר לפרידה שער שתחזור למישפחה היא יכולה לשכוח את שם האבא שלה. פרידה נכנעה וחזרה אל בעלה, ואבא השלים איתה. אבל נראה ששאלו איזונברג לא יכול לחיות בשלום עם כל ילדיו בו זמנית. איך שהבעיות עם פרידה נגמרו, התחילו הצרות עם אסתר וזוכביצקי. כשהתפוצצה פרשת מיכיל אלבין,

הכלל שלא צריך לקנא באף אחד הוא כלל חשוב ומועיל בחיים. כמה שהאנשים יותר עשירים ויותר מפורסמים, כך יש להם יותר צרות. ואצלם הצרות זה כמו הכסף — בגדול מאוד. למיליונר **שואל איזונברג**, יש, כידוע, חמישה ילדים. ארבע בנות וכן אחד. כבר שנים היה ידוע שהבת האהובה ביותר על האבא היא **אסתר זוכביצקי**, הנשואה ליונתן זוכביצקי. מצד שני, הכיבשה השחורה של המיש-

רוני פורר עם אשתו גלית ואחותו דסי לבוא מלונדון, לשכנע את אבא

מרבה נכסים, מרבה דאגה וגם צרות וגם עצב

כל זה היה למישפחת פורר, והם מעולם לא התלוננו ולא ביקשו לעצמם יותר.

לפני שלוש שנים נשא הבן רוני לאשה את **גלית פלטק**, שגם היא באה ממישפחה שיש בה הכל והרבה מהכל. הזוג הצעיר, בלי עזרת משכנתא לזוגות צעירים, קנה לעצמו את החווילה הכי נוצצת בהרצליה-פיתוח בשנים וחצי מיליון דולר. ריהט אותה ביד רחבה, ואחריהם הם עזבו אותה לטובת לונדון, שבה עשה רוני עסקים גדולים מאוד. גם מזה היו כולם מרוצים ומאושרים במישפחת פורר.

כל האושר והשימחה הזאת החזיקו עד לפני שנה וחצי. אז נהרגה הבת הצעירה והיפה, אליענה, בתאונת-דרכים מחרידה בכביש פתח-תיקווה. מאותו היום אולי נשאר העושר במישפחת פורר, אבל האושר הלך. למרות החוות הקשוחה והאלגנטית שהפגינה המישפחה אחרי האסון, מספרים ירידיהם של בני-הזוג שהשימחה מתה אצל רווחקו ומונדק.

אבל החיים נמשכו. ליליה התגייסה לצבא וכבר השתחררה. דסי התגייסה למישרה והיא משמשת שם חוקרת. מונדק ממשיך לעבוד קשה ולהגיע הביתה עייף. רווחקו עצובה. רוני ממשיך לעשות חיל בלונדון.

כך כולם חשבו עד עכשיו. אבל האמת היא שרוני, אשר אשתו גלית נמצאת בהריון, עשה כנראה בלונדון קצת רווחים והרכה הפסדים. ועכשיו נודע לי שהוא הגיע ארצה כדי לנסות לשכנע את אבא שיוציא אותו מהבוץ.

בצפון תל-אביב, בדירה מרווחת מאוד אבל בפירוש לא מנקרתי-עיניים, גרים להם רווחקו ומונדק פורר, אנשים עשירים מאוד.

למונדק יש בן מנישואין ראשונים, בשם **רוני פורר**. ביחד עם רווחקו הוליד שלוש בנות — **דסי, ליליה ואליענה**. איך אומר השיר המפורסם: מה בסך הכל צריך בן-אדם? הרבה כסף, בית יפה, נסיעות לחו"ל, שלוש בנות יפות ומוצלחות וכן אחד שימשיך את דרכו של האבא.

שאלו איזונברג אינו מדבר עם בתו וגם לאה, אשתו של איזונברג, האמא של אסתר, אינה מדברת עם בתה. הבית הגדול של יונתן ואסתר בכפר-שמריהו מעוקל. מסי-הכנסה טובע מהם כל מיני תביעות. אסתר יושבת בבית המעוקל לבדה, ומחכה שמשוה יקרה. במשך הזמן היו לה שתי שיחות של שעה וחצי עם אבא שלה, ובהן סיפרה לו מה הולך אצלה בלב וגם בכיס, אבל אבא אמר שקורם יבקשו סליחה ואחרי-כך יספרו לו על הצרות שלהם.

האנשים אינם מבינים מדוע, אחרי כל זה, לא לוקחת אסתר את עצמה וטסה אל בעלה בניו יורק. האמת היא שהיא לא יכולה לעשות את זה, כי המישרה החרימה לה את הדרכון, יודעי-דבר סיפרו לי שאבא איזונברג שולח כל חודש צ'ק צנוע בסך 25 אלף דולר לכל אחד מילדיו. לאסתר לא הגיע הצ'ק כבר שנה.

מישהו מקנא במישפחת איזונברג?

אסתר זוכביצקי

מזה שנה מתעכב הצ'ק החודשי של 25 אלף הדולר

נסע בעלה של אסתר, יונתן, לניו-יורק, עד יעבור זעם. יונתן, שהיה שותפו וחברו הקרוב של אלבין, איבד את חינו בעיני איזונברג. בפגישות של איזונברג עם אסתר הוא הבין שאסתר תומכת בבעלה. כלומר אינה מסכימה עם אביה. איזונברג אינו אוהב שלא מסכימים איתו. הוא הודיע לאסתר שעד שהיא בעצמה וגם יונתן יבואו אליו ויבקשו סליחה ממנו, הוא לא סולח להם ולא עוזר להם ולא תומך בהם. עברה שנה. יונתן וזוכביצקי לא חזר ארצה.

פחה היא פרידה, הנשואה ליונאל דיאמנט ואם לארבעה ילדים. במשך שנים עבדה אסתר ביחד עם האבא, טסה איתו בעולם, ישבה במישרו והאבה אותו, והאבא החזיר לה אהבה גדולה וסיפר לכלום איך אסתר עושה לו נחת בחיים. פרידה, לעומת זאת, לא הביאה לאיזונברג הרבה נחת, בעיקר מאז שעוברה את בעלה, יונאל דיאמנט. ואת ארבעת ילדיהם באנגליה ובאה ארצה כדי לחיות עם גבר בשם **יא'שה**

שתי התונות מתחת לאותה חופה

לחשובנאות (מצטיין). באוניברסיטת תל-אביב, החתונה היתה נחמדה מאוד. כמו כל חתונה נחמדה במלון זה. אביבה, שידעה כמה מעלות יש בחודש אוגוסט בשפלת-החוף, קנתה מאות מניפות, ובכניסה לחתונה נתנה לכל אורח מניפה, תחת פרח.

כולם באו, נתנו מתנות, בירכו את הכלה והחתן ואת ההורים, אכלו, שתו, אמרו שלום והלכו הביתה. ומי נשאר? נשארה החבורה המצומצמת. ואז התחילה המסיבה האמיתית. תפסו את אביבה ואת שייקה והכניסו אותם אל מתחת לחופה, שעוד עמדה שם אחרי החופה שנערכה לצעירים. כמה שופטים מאוד מכובדים הורידו את המפות הלבנות מעל השולחנות ועשו מהם כיסוי-ראש וכיסוי-גוף. הכניסו את הזוג הלא צעיר וערכו לו חופה חדשה ומאוד מצחיקה, ואחרי-כך פרצו כולם בריקודים ובשירים ובצחוקים גדולים, שנמשכו עד השעות הכי קטנות, ורק המלצרים העייפים של המלון, כעזרת הפיהוקים שלהם, הכריחו אותם ללכת ולחזור הביתה.

ליאת ואיתי בהן (ביניהם: אם אביבה ריזוברג) אימילו שופטים מכובדים נטלו מפות

לפני 30 שנה למדו בפקולטה למימשפטים בירושלים הרבה מאוד סטודנטים. למרו ארבע שנים. גרו. עשו סטאו'. מצאו עבודה ובמשך הזמן נעישו עורכי-דין, ואחרים נעישו גם שופטים. וכמובן, כל אחד ואחת נשא לו אשה או נישאה לבעל, ונולדו לכולם ילדים.

עשרה זוגות מתוך החבורה הזאת נשארו חברים קרובים מאוד עד עצם היום הזה, ואחרי שעות-העבודה, טבחו כולם אנשים מאוד-מאוד רציניים, לבושים בשחור ולבן, הם נפגשים בבתים ועושים מסיבות אדירות.

הבעיה עם המסיבות של החבורה הזאת היא שהם לא אוהבים אוטו-סיידרים. ברגע שיש אנשים זרים, המסיבה צולעת. איך שהאנשים הזרים מסתלקים, המסיבה מתחילה ומרקיעה לשחקים, וברוב המיקרים היא מגיעה עד השחר

אחד הזוגות בחבורה הם **אביבה** ועורך-הדין **שייקה ריזוברג**, שחיתנו את בתם **ליאת** במלון בטבוע טעבר, ליאת, סטודנטית לכלכלה, נישאה לאיתי בהן, סטודנט גם הוא, אך